

Hejčínské OKO

Zpravodaj farnosti sv. Cyrila a Metoděje v Olomouci-Hejčíně

LEDEN 2016

Tříkrálová sbírka 2016 probíhá do 14. ledna.

ÚVODNÍ SLOVO

Na začátku ledna se tradičně vydávají do ulic tříkráloví koledníci. Jdou nezávisle na počasí, zda je teplo či mrzne. Setkávají se s otevřenými i zavřenými dveřmi nejen domů, ale i lidských srdcí. I z naší farnosti každoročně vyráží skupinky koledníků. Děkuji všem, kdo se zapojují do Tříkrálové sbírky, dětem i dospělým, kteří je doprovázejí. Osobně vnímám Tříkrálovou sbírku tak, že nejde jen o vybírání peněz pro Charitu, ale především o zvěstování evangelia. S koledníky se mi vybavují slova proroka Izaiáše: „Jak je krásné vidět nohy posla, který přináší radostnou zprávu, který zvěstuje pokoj, hlásá blaho a oznamuje spásu.“ (srov. Iz 52,7) Koledníci jsou posly radostné zprávy o narození Spasitele, o příchodu milosrdného Boha do bída světa. Své koledování doplňují žehnacím modlitbou, kdy píšou na dveře domu nápis K + M + B s přidáním letopočtu. Sice tento nápis připomíná počáteční písmena jmen tří králů: Kašpar, Melichar a Baltazar, která se objevila až později ve středověku. Jedná se však o první písmena z latinských slov *Christus mansionem benedicat*, která znamenají *Kristus ať požehná tento dům*. Jde tedy o modlitbu, ve které prosíme, aby ten, při jehož narození andělé ohlašovali lidem pokoj na zemi, přinesl pokoj, radost a spásu všem, kteří bydlí v tom domě. Proto znaménko „+“ mezi písmeny neznamená „plus“, ale kříž, znamená žehnání.

Přeji vám, abyste se i vy sami stali v tomto světě posly oznamující radostnou zprávu o příchodu Spasitele a aby vaše domovy byly místem, kde Ježíš skutečně přebývá.

P. Marian

SVATÝ ROK MILOSRDENSTVÍ

BULA *MISERICORDIAE VULTUS* (TVÁŘ MILOSRDENSTVÍ), KTEROU PAPEŽ FRANTIŠEK VYHLÁSIL MI-MOŘÁDNÝ SVATÝ ROK MILOSR-DENSTVÍ (2)

5. Jubilejní rok bude zakončen liturgickou slavností Krista Krále 20. listopadu 2016. V tento den, po uzavření Svaté brány, budeme naplněni pocit vděčnosti a díky vůči Nejsvětější Trojici za to, že nám darovala tak mimořádný čas milosti. Svěříme život církve i celé lidstvo a nezměrné veškerenstvo Kristu Pánu, aby jako jitřní rosu uděloval své milosrdenství dějinám, o jejichž plodné utváření budou všichni v nejbližší budoucnosti usilovat. Jak jen si přeji, aby budoucí roky byly prostoupeny milosrdenstvím a abychom my šli vstříc každému člověku a přinášeli mu dobrotu a Boží něhu! Kéž ke všem, věřícím i vzdáleným, dojde balzám milosrdenství jako znamení Božího království, které je již mezi námi.

6. „Je vlastní Bohu, že prokazuje milosrdenství, ve kterém se obzvláště projevuje jeho všemohoucnost.“¹ Tato slova svatého Tomáše Akvinského ukazují, že božské milosrdenství není vůbec znamením slabosti, nýbrž spíše kvality Boží všemohoucnosti. A proto liturgie v jedné z nejstarších vstupních modliteb praví: „Bože, ty ukazuješ svou všemohoucnost nejvíce tím, že

¹ *Summa Theologiae*, II-II, q.30, a.4.

se smilováváš a nenecháváš nás bez pomoci.“² Bůh bude navždy v dějinách lidstva tím, který je přítomný, blízký, prozíravý, svatý a milosrdný.

„Trpělivý a milosrdný“ je dvojí přívlastek, který se ve Starém zákoně často objevuje při popisu Boží přirozenosti. To, že je milosrdný, se odráží v mnoha událostech dějin spásy, kde jeho dobrota převažuje nad trestem a záhubou. Tuto velkolepost božského jednání ukazují obzvláště žalmy: „On odpouští všechny tvé viny, on léčí všechny tvé neduhy. On vykupuje tvůj život ze záhuby, on tě věnčí láskou a slitováním.“ (Žl 103,3–4) Ještě výslovněji potvrzuje konkrétní znaky milosrdenství další žalm: „Zjednává právo utlačeným, dává chléb lačným. Hospodin vysvobozuje vězně, otvírá oči slepým, napřimuje sklíčené, miluje spravedlivé, chrání přistěhovalce, podporuje sirotka a vdovu, ale mate cestu bezbožníků.“ (Žl 146,7–9) A konečně i další žalmistova slova: „Uzdravuje ty, jimž puká srdce, a jejich rány uzdravuje... Pokorné Hospodin pozvedá, bezbožné však ponižuje k zemi.“ (Žl 147,3.6) Boží milosrdenství zkrátka není nějaká abstraktní idea, nýbrž konkrétní skutečnost, která zjevuje jeho lásku, podobně jako otec a matka jsou dojati svým dítětem až do hloubi svého nitra. Je opravdu na místě říci, že jde o „niternou“ lásku. Pramení v nitru jako hluboké přirozené cítění tvořené něhou, soucitem, shovívavostí a odpuštěním.

7. „Jeho milosrdenství trvá na věky“ – tento refrén se ve 136. žalmu opakuje po každém verši a přitom se vypravují dějiny Božího zjevení. Moc milosrdenství dává veškerému starozákonnímu dění hluboce spásonosnou hodnotu. Milosrdenstvím se dějiny Boha s Izraelem stávají dějinami spásy. Neustálým opakováním slov „jeho milosrdenství trvá na věky“, jako v tom-

---

² 26. neděle v mezidobí. Tato vstupní modlitba se objevuje již v 8. století v eulogických textech *Gelasiova sakramentáře* (1198).

to žalmu, se jakoby chce prolomit kruh prostoru a času a všechno má být zasazeno do věčného tajemství lásky. Chce se tím takřka říci, že nejenom v dějinách, ale navěky bude člověk pod ustavičným milosrdným Otcovým pohledem. Nikoli náhodou zařadil izraelský lid tento žalm, nazývaný Velký hallel, do svých nejvýznamnějších liturgických svátků.

Ježíš se tento žalm o milosrdenství modlil před svým umučením. Dosvědčuje to evangelista Matouš, když říká, že „potom, co zazpívali chvalozpěv“ (Mt 26,30), vyšel Ježíš se svými učedníky na Olivovou horu. Když ustanovil eucharistii jako trvalou památku na sebe a svoji Paschu, symbolicky vložil tento vrcholný úkon Zjevení do světla milosrdenství. V témže horizontu milosrdenství prožíval Ježíš svoje umučení a svoji smrt, vědom si obrovského tajemství lásky, které se naplnilo na kříži. Vědomí, že tento žalm se modlil sám Ježíš, jej činí pro nás křesťany ještě důležitějším a zavazuje nás k přijetí tohoto refrénu do naší každodenní modlitby chval: „Jeho milosrdenství trvá na věky.“

8. S pohledem upřeným na Ježíše a na jeho milosrdnou tvář můžeme zachytit lásku Nejsvětější Trojice. Posláním, které Ježíš obdržel od Otce, bylo zjevit tajemství božské lásky v jeho plnosti. „Bůh je láska“ (1 Jan 4,8), prohlašuje evangelista Jan poprvé a jako jediný v celém Písmu svatém. Tato láska je nyní viditelná a hmatatelná v celém Ježíšově životě. Jeho osoba není nic než láska, nezištně se dávající láska. Jeho vztahy k lidem, kteří jej obklopují, vyjevují něco jedinečného a neopakovatelného. Znamení, která činí, zejména vůči hříšníkům, chudým, vyloučným, nemocným a trpícím lidem, jsou znamením milosrdenství. Všechno v něm mluví o milosrdenství. Nic v něm nepostrádá soucit.

Když Ježíš pozoroval u množství lidí, kteří jej následovali, jejich únavu a vysílení, skleslost a dezorientaci, zakoušel

v hloubi srdce s nimi silný soucit (srov. Mt 9,36). Silou této soucitné lásky uzdravoval nemocné, kteří mu byli přinášeni (srov. Mt 14,14), a několika chleby a rybami nasýtil velké zástupy (srov. Mt 15,37). Ve všech těchto okolnostech bylo Ježíšovo srdce pohnuto právě milosrdenstvím, se kterým četl v srdci těch, s nimiž mluvil, a odpovídal na jejich nejoprávněnější potřeby. Když potkal vdovu z vesnice Naim, která provázela svého jediného zesnulého syna ke hrobu, pocítil obrovský soucit s nezměrnou bolestí této plačící matky a jejího syna vzkřísil, aby jí ho vrátil (srov. Lk 7,15). Poté, co vysvobodil posedlého v Geraze, pověřil jej posláním: „Jdi domů ke své rodině a vypravuj jim, jak veliké dobrodiní ti Pán prokázal a jak se nad tebou smiloval.“ (Mk 5,19) Také Matoušovo povolání zapadá do perspektivy milosrdenství. Když Ježíš procházel kolem Matoušovy celnice, jejich zraky se střetly. Pohledem plným milosrdenství Ježíš tomuto muži odpustil hříchy, překonal odpor ostatních učedníků a jeho, hříšníka a celníka, si zvolil za jednoho z Dvanácti. Když svatý Beda Ctihodný komentoval tento evangelní výjev, napsal, že Ježíš pohlédl na Matouše se slitováním a vyvolil jej: miserando atque eligendo.³ Tato slova na mne vždycky působila, takže jsem si je vzal za své heslo.

---

³ Srov. *Om.* 21.

KE SVĚTOVÉMU DNI MÍRU

Papež František vydal ke 49. Světovému dni míru 1. ledna 2016 poselství s podtitulem „Překonej lhostejnost a dosáhni míru“, v níž hovoří o lhostejnosti člověka, která ubíjí a vytváří hrozbu pro lidskou rodinu. Opakem a lékem na lidskou lhos-

tejnost je milosrdenství. Otiskujeme část, ve které papež František popisuje některé podoby lhostejnosti. Celé poselství můžete najít na webových stránkách České biskupské konference <http://tisk.cirkev.cz/ze-zahranici/plne-zneni-poselstvi-papeze-k-svetovemu-dni-miru-2016/>.

Některé podoby lhostejnosti

3. Zajisté platí, že postoj lhostejného člověka, který uzavírá své srdce, aby nemusel dbát o druhé, zavírá oči, aby neviděl kolem sebe, a odtahuje se, aby se ho nedotkly problémy druhých, je mezi lidmi poměrně rozšířený a přítomný v každém období dějin. V naší době však nepochybně překročil individuální rámec, nabral globální rozměr a vytváří jev „globalizované lhostejnosti“.

První formou lhostejnosti v lidské společnosti je lhostejnost vůči Bohu, z níž pramení i lhostejnost vůči bližnímu a vůči tvorstvu. Je to jeden z vážných důsledků falešného humanismu a praktického materialismu ve spojení s relativistickým a nihilistickým myšlením. Člověk si myslí, že je tvůrcem sebe sama, svého života i společnosti. Cítí se soběstačný a usiluje nejen o to, aby byl náhražkou Boha, ale také o to, aby se bez něho úplně obešel. V důsledku toho si myslí, že nic nedluží nikomu s výjimkou sebe, a dožaduje se pouze svých práv.¹ Proti takovému chybnému sebepochopení lidské osoby připomínal Benedikt XVI., že ani člověk, ani jeho vývoj nedokážou nabídnout odpověď po konečném smyslu.² A ještě před ním Pavel VI. prohlášoval, že „pravý humanismus je pouze ten, který je zaměřen ke

---

¹ Srov. Benedikt XVI., encyklika *Caritas in veritate*, č. 43. [Česky vydalo Karmelitánské nakladatelství, Kostelní Vydří 2009 – pozn. překl.]

² Srov. *tamtéž*, č. 16.

svrchovanému Bohu a uznává povolání, kterého se člověku dostalo a které dává lidskému životu pravý ráz“.³

Lhostejnost k bližním se projevuje různými způsoby. Někteří lidé jsou dobře informovaní – poslouchají rozhlas, čtou noviny a sledují televizi, všechno ale dělají mechanicky a bez osobní angažovanosti. Jen mlhavě si uvědomují, jaké pohromy postihují lidstvo, a naprosto jim chybí pocit, že se jich to týká, nebo i soucit. Je jim vlastní postoj těch, kdo vědí, ale svůj zrak, myšlení i jednání soustředí pouze na sebe. S lítostí je třeba říci, že dnešní informační exploze sama o sobě nevede k většímu zájmu o problémy druhých lidí, protože ten vyžaduje otevřenost a smysl pro solidaritu.⁴ Nadbytek informací skutečně může ochromit vnímavost a do jisté míry i vést ke zlehčování problémů. Jsou lidé, kteří si „jednoduše libují v tom, že nepatřičným zobecňováním dávají vinu za svá vlastní zla chudým lidem a chudým zemím a domáhají se řešení v podobě »vzdělávání«, jež je má zklidnit a proměnit v ochočené a neškodné bytosti. Tato skutečnost je ještě více znepokojujivá, když sociálně vyloučení nahlížejí, jak bují tato sociální rakovina, kterou je v mnoha zemích – ve vládách, mezi podnikateli a v institucích – hluboce zakořeněná korupce, bez ohledu na politickou orientaci vládnoucí vrstvy“.⁵

---

³ Pavel VI., encyklika *Populorum progressio*, č. 42. [Česky vyšlo v: *Sociální encykliky*, Zvon, Praha 1996 – pozn. překl.]

⁴ „Stále globalizovanější společnost z nás dělá sousedy, ale ne bratry. Rozum sám o sobě je schopen pochopit rovnost mezi lidmi a postarat se o klidné občanské soužití – nedokáže ale vytvořit bratrství.“ (Benedikt XVI., encyklika *Caritas in veritate*, č. 19) [Česky vydalo Karmelitánské nakladatelství, Kostelní Vydří 2009 – pozn. překl.]

⁵ Papež František, apoštolská exhortace *Evangelii gaudium*, č. 60. [Česky vydalo nakladatelství Paulínky, Praha 2014 – pozn. překl.]

V jiných případech se lhostejnost projevuje nedostatečným zájmem o to, co se děje v našem okolí, zejména pokud se nás toto dění nedotýká osobně. Někteří lidé si raději nekladou otázky ani nehledají odpovědi. Vedou pohodlný život a zůstávají hluchí k nářkům těch, kdo trpí. Téměř nepozorovaně se tak postupně stáváme neschopnými mít soucit s ostatními lidmi a jejich problémy a chybí nám zájem starat se o ně, jako by za tyto problémy nesli zodpovědnost jen ti, jichž se dotýkají, a my s nimi neměli nic společného.⁶ „Pokud se nám daří dobře a žijeme v pohodlí, samozřejmě zapomínáme na ostatní (což se Bohu Otci nestává nikdy), nezajímáme se o jejich těžkosti, o jejich bolesti a nespravedlnosti, jimiž trpí... a naše srdce tak upadá do lhostejnosti. Zatímco já si žiji poměrně dobře a pohodlně, zapomínám na ty, jimž se dobře nedaří.“⁷

Protože všichni žijeme ve společném domově, nemůžeme si neklást otázku jeho stavu, jak jsem se to pokusil udělat v *Laudato si'*. Častým důsledkem lhostejnosti ke druhým lidem je znečištění vody a ovzduší, bezhlavé vytěžování lesů a ničení přirozeného prostředí, neboť všechno souvisí se vším. Pak je zde i způsob, jakým se chováme ke zvířatům a který ovlivňuje to, jak jednáme s druhými lidmi,⁸ nemluvě o lidech, kteří si jinde dovolí dělat to, co by se doma neopovážili.⁹

V těchto a mnoha dalších situacích vede lhostejnost k tomu, že se člověk uzavírá druhým a vyhýbá se jakémukoli závazku. Přispívá tak k tomu, že ve světě schází pokoj a mír ve vztahu k Bohu, k bližnímu i k životnímu prostředí.

---

⁶ Srov. *tamtéž*, č. 54.

⁷ Papež František, *Poselství k postní době 2015*. [Česky vydala Česká biskupská konference, Praha 2015 – pozn. překl.]

⁸ Srov. Papež František, encyklika *Laudato si'*, č. 92. [Česky vydalo nakladatelství Paulínky, Praha 2015 – pozn. překl.]

⁹ Srov. *tamtéž*, č. 51.

NAŠE PÁTÁ ADOPCCE NA DÁLKU – JOE

Po velmi krátké studijní podpoře 20letého Derika Pinto z Mangalore, který potřeboval dokončit poslední rok svého vzdělávání v daném oboru, jsme přijali do naší farní rodiny školáka opět z oblasti západního pobřeží Indie (oblast Karnataka). Jmenuje se **Joe Isaiah Lopes**. Je mu 10 let a dle zpráv ze školy se učí velmi dobře, projevuje cílevědomost a baví ho matematika, což je opravdu dobrý vklad pro další studium. Škola, kterou navštěvuje (ve stotisícovém městě Honavar), patří do systému učilišť založených sestrou Marií Goretti. *Bala Pragatti Kendra Services* je instituce, která se stará o studenty, jejich výuku, osobnostní rozvoj, zájmovou činnost, prázdninové pobyty atd. Spolupracuje s Arcidiecézní Charitou Praha a je jí podporována. Tento úzký kontakt trvá již 25 let! Oslavy tohoto výročí proběhly dne 6. září 2015 s bohatým programem, jehož součástí bylo také slavení Eucharistie.

O rodině našeho školáka víme, že má dva bratry, tatínek Francis je dělník a pracuje jen příležitostně. Maminka se stará o domácnost. Rodina bydlí v lokalitě Kasacord, odkud Joe denně dojíždí 4 km do školy. Dočetli jsme se to v anglickém dopisu, který nám poslal koncem listopadu a jehož část jsme vystavili ve vývěsce v kostele. Poslal nám pozdravy a poděkování za podporu ve studiu. Tlumočil též pozdravy a vánoční a novoroční přání od ředitele školy, bratra Francise Fernandese, který se s dětmi modlí za všechny dárce a podporovatele školy.

Poslali jsme chlapci dopis s poděkováním a opětovali jeho pozdravy a přání. Krátce jsme mu představili i naše prostředí. Přijme mu vše dobré a modleme se za něj, jeho rodinu a všechny

obětavé pracovníky, kteří vytvářejí dobré podmínky pro všechny ty potřebné děti.

L. K.

P.S.: Úkol pro ministranty: Najděte si na mapě všechny lokality, o kterých se v textu píše.

INFORMACE

Aktuální informace naleznete také na farních webových stránkách www.farnost-olomouc-hejcin.cz.

ZMĚNY BOHOSLUŽEB V HEJČÍNSKÉM KOSTELE: Pravidelné adorace, které bývají v pátek po mši svaté do 21 hodin v kapli Panny Marie, jsou přes zimní období v místnosti nad sakristií.

Setkávání maminek ke společné modlitbě je každou středu dopoledne v 10 hodin v hejčínském kostele v místnosti nad sakristií.

Farní spoření a sbírka na opravy hejčínského kostela bude v neděli 17. ledna.

Od pondělí 18. ledna do pondělí 25. ledna je **Týden modliteb za jednotu křesťanů**. Modleme se na tento důležitý úmysl církve.

Modlitební večer chval bude v hejčínském kostele v místnosti nad sakristií v úterý 19. ledna v 19.30 hodin.

Setkání seniorů proběhne ve čtvrtek 21. ledna v 10 hodin v hejčínském kostele v místnosti nad sakristií.

Povánoční úklid hejčínského kostela proběhne v sobotu 23. ledna od 9 hodin. Další termín úklidu je sobota 20. února. Prosíme o pomoc všechny, kdo mohou přiložit ruku k dílu. Děkujeme.

Při mši svaté **o svátku Uvedení Páně do chrámu** (úterý 2. února) bude **průvod se svícemi**, které jsou před průvodem požehnány (je vhodné přinést si vlastní svíce). Tradičně se tyto svíce zapalovaly v čase nějaké tísně či nebezpečí (např. při bouřce), kdy se lidé modlili ke Kristu, aby byl světlem i v nastalé situaci. Proto se lidově nazývá tento svátek Hromnice.

Na svátek sv. Blažeje ve středu 3. února se bude na konci mše svaté udělovat **svatoblažejské požehnání**.

Návštěva nemocných se uskuteční ve čtvrtek 4. února dopoledne, další pak ve čtvrtek 3. března rovněž dopoledne.

Setkání nad Biblí s Mariánem Jahodou bude v neděli 7. února v 19 hodin v hejčínském kostele v místnosti nad sakristií.

Je možné zapisovat **úmysly mší svatých na rok 2016**.

Duchovní obnova farnosti proběhne v letošním roce „doma“, v hejčínském kostele ve dnech 29. dubna až 1. května 2016.

Během Svatého roku milosrdenství se bude konat **národní pout' do svatyně Božího milosrdenství** v Krakowě-Lagiewnickách v sobotu 28. května 2016. Rádi bychom se k této pouti připojili a vypravili z farnosti autobus.